

Standardy plemen králíků – Ku, Ku bí, R, Si



Vytvořeno a poskytnuto Ústřední odbornou komisí chovatelů
králíků pro Klub chovatelů králíků kuních, ruských a siamských

Sestavil: MVDr. Vlastimil Šimek, Ph.D.

2020

Základní informace

- Standardy plemen králíků kuní, kuní bílopesíkatý, ruský a siamský pocházejí z publikace **Vzorník plemen králíků 2020** (Šimek a kol., 2020) a jsou určeny pro propagaci těchto plemen **na klubovém webu** <https://klubkursi.estranky.cz/> **a na oficiálních klubových propagačních materiálech.**
- Kompletní informace potřebné pro popis problematiky exteriéru králíků a posuzování těchto plemen králíků jsou uvedeny ve výše zmíněné publikaci, která je dostupná na **e-shopu Českého svazu chovatelů** (<https://shop.cschdz.eu/>) **anebo** na **e-mailu** distribucni.stredisko@cschdz.eu

Právě vychází

NOVÝ VZORNÍK PLEMEN KRÁLÍKŮ!

Nové vydání po 17 letech:

508 stran

89 plemen králíků s kompletně novými fotografiemi

68 nových kreseb

11 tabulek

Tištěnou publikaci doprovází DVD příloha

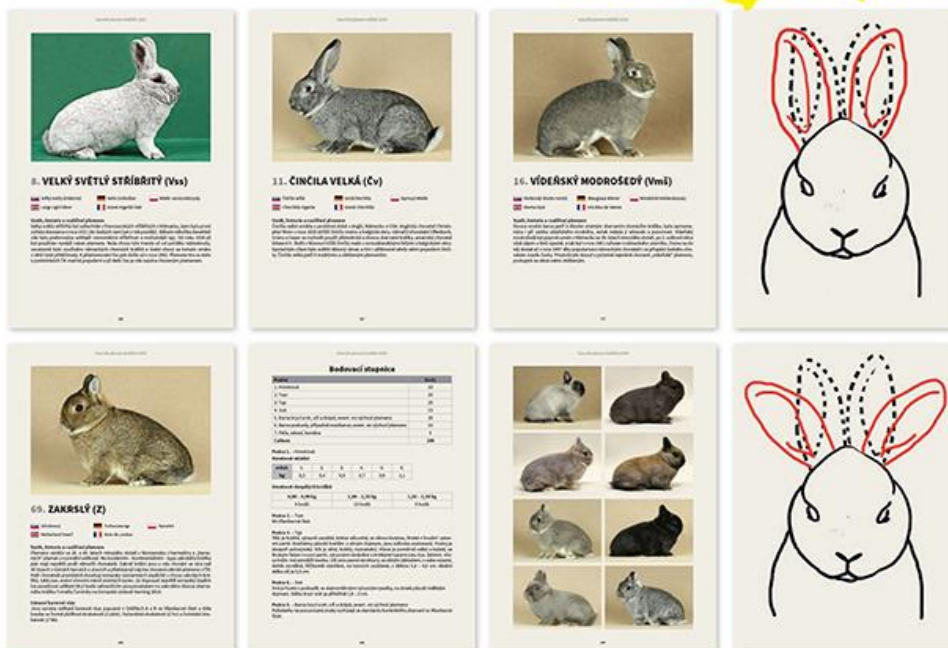
s 645 fotografickými stranami o exteriéru králíků!



Prodejní
cena:

599 Kč
+ poštovné

Při objednávce nad 10 ks cena 500,- Kč/ks + poštovné.



Publikaci objednávejte od května 2020 v e-shopu na www.cschdz.eu, na e-mailu:

distribucni.stredisko@cschdz.eu nebo telefonicky na číslech: **273 134 866, 734 621 751.**

Rozeslání bude realizováno od června.

Po uvolnění protínákových omezení bude možný i osobní odběr na svazových akcích.



53. KUNÍ (Ku)



Kuní



Marderkaninchen



Kuna



Sable



Zibeline-Martre

Vznik, historie a rozšíření plemene

Malý králík s kuním hnědým zbarvením vznikl ve 20. letech minulého století nezávisle ve více zemích. Barva byla v roce 1919 zdokumentována francouzským chovatelem F. Fraineauem z města Cognac a anglickým chovatelem D. W. Irwingem z Freshfieldu. Později to byl americký chovatel O. Brock ze San Gabrielu a také německý chovatel Emil Thompsen ze Stellingenu, kteří vyšlechtili stejné zbarvení. V Československu se podobní králíci objevili v roce 1927 u chovatele Šafránka z Modřan u Prahy, nicméně později tato linie zanikla. Kuní v modrém rázu vznikli později – ve 40. letech u německého chovatele M. Löffera. Kuní králíci patří k méně rozšířeným plemenům v ČR.

Uznané barevné rázy

Jsou uznány rázy: **hnědý** (Ku h) a **modrý** (Ku m).

Bodovací stupnice

Pozice	Body
1. Hmotnost	10
2. Tvar	20
3. Typ	20
4. Srst	15
5. Barva krycí srsti, kuní znaky, barva očí a drápů	20
6. Barva podsady	10
7. Péče, zdraví, kondice	5
Celkem	100

Pozice 1. – Hmotnost

Hmotnost mláďat

měsíc	1.	2.	3.	4.	5.	6.
kg	0,4	0,8	1,2	1,6	2,1	2,5

Hmotnost dospělých králíků

2,00 – 2,24 kg	2,25 – 2,49 kg	2,50 – 3,25 kg
8 bodů	9 bodů	10 bodů

Pozice 2. – Tvar

Viz Všeobecná část.

Pozice 3. – Typ

Tělo je mírně zavalité, válcovité, se širokou hrudní i pánevní partií. Postoj je polovysoký, na silných, vzpřímených, zešíroka postavených hrudních končetinách. Hlava je široká v čele i nose. Hlava králíků má jemnější stavbu. Krk je silný, krátký, neznatelný. Uši jsou pevné struktury, se silným základem, u sebe nesené, dobře orstěné, lžičkovitě otevřené, na koncích zaoblené, s délkou 9,0 – 11,0 cm.

Pozice 4. – Srst

Srst je hustá v podsadě, se stejnými výraznými pesíky. Délka krycí srsti je přibližně 2,5 cm.

Pozice 5. – Barva krycí srsti, kuní znaky, barva očí a drápů

Kuní zbarvení je typem akromelanismu, kde jsou koncové části těla intenzivněji zbarveny s tím, že zbytek těla je světlejší. Uznány jsou dva rázy plemene – kuní hnědý (Ku h) a kuní modrý (Ku m), a to ve světlejších až středních odstínech.

V případě kuního hnědého zbarvení je barva krycí srsti pastelově světle hnědá s tím, že na bocích, břiše a prsou je barva zřetelně světlejší. V případě kuního modrého zbarvení je barva krycí srsti pastelově světle šedomodrá s tím, že na bocích, břiše a prsou je bar-

va zřetelně světlejší. Mezi tzv. **kuní znaky** náleží tmavé zbarvení uší, nosní masky, očních kroužků, skráňových skvrn, pírků a spodních částí končetin. K těmto znakům patří i tmavší tzv. kuní pruh na hřbetě, který se ve zřetelné podobě táhne z oblasti zátylku až po kořen pírků. V případě kuního hnědého rázu jsou kuní znaky intenzivně hnědé, zatímco u kuního modrého rázu jsou intenzivně modré. Kuní znaky nejsou přesně ohraničené a plynule přecházejí do světlejší základní barvy. Na čele je vždy světlejší partie, tzv. zrcadlo. U kuního hnědého zbarvení je duhovka očí hnědá, zatímco u kuního modrého zbarvení je duhovka očí šedomodrá. Zornice je vždy karmínová s výrazným světélkujícím odleskem. Barva drápů je u obou rázů rohovitá.

Pozice 6. – Barva podsady

Podsada má v celém svém rozsahu až ke kůži ucelenou barvu ve stejné či nepatrně světlejší intenzitě než barva krycí srsti. Na světlejších místech je podsada světlejší, zatímco na tmavších místech je tmavší.

Pozice 7. – Péče, zdraví, kondice

Viz Všeobecná část.

Přípustné vady

Pozice 1.

Viz stupnice hmotnosti.

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: mírné odchylky od předepsaného typu těla a hlavy, slabší zavalitost, slabší (tenčí) končetiny, slabší struktura uší, mírné odchylky od stanovené délky uší.

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: řidší srst, méně pružná srst, měkké a méně výrazné pesíky, hrubší srst, menší odchylky od stanovené délky srsti.

Pozice 5.

Nestejněměrná barva krycí srsti, celkově tmavší vzhled, méně výrazné kuní znaky, neúplný kuní pruh, velká nosní maska zatlačující světlé zrcadlo a skráňové skvrny, mírně skvrnitá (neucelená) barva krycí srsti, našedlá barva krycí srsti u kuního hnědého rázu, mírná rez, mírný melír, ojedinělé bílé chlupy, menší odstínové odchylky od stanovené barvy očí a drápů, méně výrazná karmínová barva v zornici.

Pozice 6.

Světlejší podsada, ojedinělé bílé chlupy v podsadě, světlejší proužek u kůže, nesoulad barvy podsady se zbarvením krycí srsti, mírný náznak mezibarvy.

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.

Nepřípustné vady

Pozice 1.

Hmotnost nižší než 2,00 kg anebo vyšší než 3,25 kg (**výluka**).

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: výrazně dlouhé a úzké tělo, uši kratší než 8,0 cm, uši delší než 12,0 cm, výrazně úzká a špičatá hlava (**vždy výluka**).

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: srst téměř bez podsady nebo téměř bez pesíků, výrazné odchylky od stanovené délky srsti (**vždy výluka**).

Pozice 5.

Silné promíšení bílými chlupy, bílá skupina chlupů, chybějící kuní znak (vyjma skráňových skvrn), silná skvrnitost s naprosto nestejně rozloženou krycí barvou, silný melír, bílý dráp, jiná barva očí (**vždy výluka**). Zcela nevýrazná karmínová barva v zornici – tmavý nevýstavní homozygot, silná rez (**vždy neklasifikován**).

Pozice 6.

Bílá podsada, podsada silně promíšená bílými chlupy, výrazně vyvinutá mezibarva (**vždy výluka**).

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.





54. KUNÍ BÍLOPESÍKATÝ (Ku bí)



Kuní bielopesikátý



Marderkaninchen weißgrannen



Kuna podbielana



Sable Marten, Smoke Pearl



Zibeline-Martre Jarres Blanc

Vznik, historie a rozšíření plemene

Plemeno vznikalo souběžně s plemenem kuní, zejména v Anglii. Od Ku jej odlišují bílopesíkaté znaky. V ČR i zahraničí jde o vzácně chované plemeno kombinující kuní a bílopesíkaté znaky. V tuzemsku se o znovuvyšlechtění zasloužil chovatel Dušan Jindra z Ketkovic. Plemeno patří v ČR k vzácně chovaným.

Uznané barevné rázy

Jsou uznány rázy: **bílopesíkatý hnědý** (Ku bíh) a **bílopesíkatý modrý** (Ku bím).

Bodovací stupnice

Pozice	Body
1. Hmotnost	10
2. Tvar	20
3. Typ	20
4. Srst	15
5. Barva krycí srsti, kuní znaky, bílopesíkaté znaky, barva očí a drápů	20
6. Barva podsady	10
7. Péče, zdraví, kondice	5
Celkem	100

Pozice 1. – Hmotnost

Hmotnost mláďat

měsíc	1.	2.	3.	4.	5.	6.
kg	0,4	0,8	1,2	1,6	2,1	2,5

Hmotnost dospělých králíků

2,00 – 2,24 kg	2,25 – 2,49 kg	2,50 – 3,25 kg
8 bodů	9 bodů	10 bodů

Pozice 2. – Tvar

Viz Všeobecná část.

Pozice 3. – Typ

Tělo je mírně zavalité, válcovité, se širokou hrudní i pánevní partií. Postoj je polovysoký, na silných, vzpřímených, zešíroka postavených hrudních končetinách. Hlava je široká v čele i nose. Hlava králíků má jemnější stavbu. Krk je silný, krátký, nezatelný. Uši jsou pevné struktury, se silným základem, u sebe nesené, dobře osrstěné, lžičkovitě otevřené, na koncích zaoblené, s délkou 9,0 – 11,0 cm.

Pozice 4. – Srst

Srst je hustá v podsadě, se stejnoměrnými výraznými pesíky. Délka krycí srsti je přibližně 2,5 cm.

Pozice 5. – Barva krycí srsti, kuní znaky, bílopesíkaté znaky, barva očí a drápů

Kuní bílopesíkaté zbarvení je typem akromelanismu, kde jsou koncové části těla intenzivněji zbarveny s tím, že zbytek těla je světlejší, přičemž jsou současně vyvinuty i tzv. bílopesíkaté znaky. Uznány jsou dva rázy – kuní bílopesíkatý hnědý (Ku bíh) a kuní bílopesíkatý modrý (Ku bím).

- Barva krycí srsti (základní barva)** na povrchu těla je kuní hnědá (Ku bíh) anebo kuní modrá (Ku bím), a to ve světlejším až středním odstínu. V případě kuního hnědého zbar-

vení je barva krycí srsti pastelově světle hnědá s tím, že na bocích, břiše a prsou je barva zřetelně světlejší. V případě kuního modrého zbarvení je barva krycí srsti pastelově světle šedomodrá s tím, že na bocích, břiše a prsou je barva zřetelně světlejší. Mezi tzv. **kuní znaky** náleží tmavé zbarvení uší, nosní masky, očních kroužků, skráňových skvrn, pířka a spodních částí končetin. K těmto znakům patří i tmavší tzv. kuní pruh na hřbetě, který se ve zřetelné podobě táhne z oblasti zátylku až po kořen pířka. V případě kuního hnědého rázu jsou kuní znaky intenzivně hnědé, zatímco u kuního modrého rázu jsou intenzivně modré. Kuní znaky nejsou přesně ohraničené a plynule přecházejí do světlejší základní barvy. Na čele je vždy světlejší partie, tzv. zrcadlo. U kuního hnědého zbarvení je duhovka očí hnědá, zatímco u kuního modrého zbarvení je duhovka očí šedomodrá. Zornice je vždy karmínová s výrazným světlým odleskem. Barva drápů je u obou rázů rohovitá.

- **Bílipesíkatými znaky** rozumíme bílé divoké znaky (bílé olemování nozder a skrání, mezisaničí, úzké oční kroužky, lemování uší vč. jejich vnitřních stran, vnitřní plochy hrudních a pánevních končetin, malý zátylkový klín, 2 skvrny u kořene uší, břicho a spodinu pířka) a dále bílé konečky pesíků na prsou a bocích. Oční kroužky nemusejí zejména v horní části vykazovat celistvost; zcela celistvé kroužky jsou předností. Prsty jsou olemovány s tím, že bílá barva se jeví jako body na prstech. Všechny bílipesíkaté znaky jsou ostře ohraničené vůči krycí barvě. Bílé konečky jsou stejnoměrné a vystupují (do 1/2 výšky boků). Prsa jsou bílými konečky promíšena a nejsou zcela bílá. Skvrny u pohlaví jsou tmavé.

Pozice 6. – Barva podsady

Podsada v místech základní barvy má v celém svém rozsahu až ke kůži ucelenou barvu ve stejné či nepatrně světlejší intenzitě než barva krycí srsti. Na světlejších místech je podsada přirozeně světlejší, zatímco na tmavších místech je tmavší. Podsada v místech bílipesíkatých znaků je modravá.

Pozice 7. – Péče, zdraví, kondice

Viz Všeobecná část.

Přípustné vady

Pozice 1.

Viz stupnice hmotnosti.

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: mírné odchylky od předepsaného typu těla a hlavy, slabší zavalitost, slabší (tenčí) končetiny, slabší struktura uší, mírné odchylky od stanovené délky uší.

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: řidší srst, méně pružná srst, měkké a méně výrazné pesíky, hrubší srst, menší odchylky od stanovené délky srsti.

Pozice 5.

Pro základní barvu a kuní znaky platí:

Nestejněměrná barva krycí srsti, celkově tmavší vzhled, méně výrazné kuní znaky, neúplný

kuní pruh, velká nosní maska zatlačující světlé zrcadlo a skráňové skvrny, mírně skvrnitá (neucelená) barva krycí srsti, našedlá barva krycí srsti u kuního hnědého rázu, mírná rez, mírný melír, ojedinělé bílé chlupy, menší odstínové odchylky od stanovené barvy očí a drápů, méně výrazná karmínová barva v zornici.

Pro bílopesíkaté znaky platí:

Ojedinělé bílé chlupy na hřbetě, hlavě a vnější straně uší, nedostatečně dlouhé či nestejně rozložené bílé konečky pesíků na bocích, převažování bílých konečků pesíků na prsou, větší zátylkový klín, méně výrazné a méně ostře ohraničené bílopesíkaté znaky (zejména olemování nozder), slabě znatelné oční kroužky.

Pozice 6.

Světlejší podsada, ojedinělé bílé chlupy v podsadě, světlejší proužek u kůže, nesoulad barvy podsady se zbarvením krycí srsti, mírný náznak mezibarvy.

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.

Nepřípustné vady

Pozice 1.

Hmotnost nižší než 2,00 kg anebo vyšší než 3,25 kg (**výluka**).

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: výrazně dlouhé a úzké tělo, uši kratší než 8,0 cm, uši delší než 12,0 cm, výrazně úzká a špičatá hlava (**vždy výluka**).

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: srst téměř bez podsady nebo téměř bez pesíků, výrazné odchylky od stanovené délky srsti (**vždy výluka**).

Pozice 5.

Pro základní barvu a kuní znaky platí:

Silné promíšení bílými chlupy, bílá skupina chlupů, chybějící kuní znak (vyjma skráňových skvrn), silná skvrnitost s naprosto nestejně rozloženou krycí barvou, silný melír, bílý dráp, jiná barva očí (**vždy výluka**). Zcela nevýrazná karmínová barva v zornici – tmavý nevýstavní homozygot, silná rez (**vždy neklasifikován**).

Pro bílopesíkaté znaky platí:

Chybějící bílé konečky na bocích, chybějící bílopesíkatý znak, jiná než bílá barva bílopesíkatého znaku – připomínající tříslivé nebo vydří zbarvení, zcela nevýrazné bílopesíkaté znaky, znaky se zcela smytým (nevýrazným) ohraničením (**vždy výluka**).

Pozice 6.

Bílá podsada, podsada silně promíšená bílými chlupy, zřetelně vyvinutá mezibarva (**vždy výluka**).

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.



55. SIAMSKÝ (Si)

 Siamský

 Siamesen

 Syjamski

 Siamese

 Siamois

Vznik, historie a rozšíření plemene

Za šlechtitele siamského králíka je považován zejména německý posuzovatel Friedrich Joppich, který jej vyšlechtil ve 40. letech minulého století. Králíci se siamským zbarvením se také pravidelně vyskytovali při vzniku plemene Ku u řady dalších chovatelů. Později se Si významně věnoval německý chovatel Joachim Kapp. V našich podmínkách byl Si vyšlechtěn posuzovatelem Ing. Jaroslavem Fingerlandem v 60. a 70. letech. V ČR jde o vzácně chované plemeno.

Uznané barevné rázy

Jsou uznány rázy: **žlutý** (Si ž) a **modrý** (Si m).

Bodovací stupnice

Pozice	Body
1. Hmotnost	10
2. Tvar	20
3. Typ	20
4. Srst	15
5. Barva krycí srsti, siamské znaky, barva očí a drápů	20
6. Barva podsady	10
7. Péče, zdraví, kondice	5
Celkem	100

Pozice 1. – Hmotnost

Hmotnost mláďat

měsíc	1.	2.	3.	4.	5.	6.
kg	0,4	0,8	1,2	1,6	2,1	2,5

Hmotnost dospělých králíků

2,00 – 2,24 kg	2,25 – 2,49 kg	2,50 – 3,25 kg
8 bodů	9 bodů	10 bodů

Pozice 2. – Tvar

Viz Všeobecná část.

Pozice 3. – Typ

Tělo je mírně zavalité, válcovité, se širokou hrudní i pánevní partií. Postoj je polovysoký, na silných, vzpřímených, zeširoka postavených hrudních končetinách. Hlava je široká v čele i nose. Hlava králíků má jemnější stavbu. Krk je silný, krátký, neznatelný. Uši jsou pevné struktury, se silným základem, u sebe nesené, dobře osrstěné, lžičkovitě otevřené, na koncích zaoblené, s délkou 9,0 – 11,0 cm.

Pozice 4. – Srst

Srst je hustá v podsadě, se stejnoměrnými výraznými pesíky. Délka krycí srsti je přibližně 2,5 cm.

Pozice 5. – Barva krycí srsti, siamské znaky, barva očí a drápů

Siamské zbarvení je typem akromelanismu, kde jsou koncové části těla intenzivněji zbarveny s tím, že zbytek těla je světlejší. Uznány jsou dva rázy plemene – siamský žlutý (Si ž) a siamský modrý (Si m), a to ve světlejším až středním odstínu.

V případě siamského žlutého zbarvení je barva krycí srsti světle nažloutle šedá až krémová s tím, že na bocích, bříse a prsou je barva zřetelně světlejší. V případě siamského modrého zbarvení je barva krycí srsti slonovinová až lehce namodrale krémová s tím, že na bocích,

bříše a prsou je barva zřetelně světlejší. Mezi tzv. **siamské znaky** náleží tmavé zbarvení uší, nosní masky, očních kroužků, skráňových skvrn, pírká a spodních částí končetin. K těmto znakům patří i tmavší tzv. siamský pruh na hřbetě, který se táhne z oblasti zátylku, avšak je méně výrazný než u kuního zbarvení. Přítomnost výrazného siamského pruhu je předností. V případě siamského žlutého rázu jsou siamské znaky intenzivně nahnědlé, zatímco u siamského modrého rázu jsou šedomodré až břidlicové. Spodina pírká u obou rázů je světlejší. Na čele je vždy světlejší partie, tzv. zrcadlo. Předností je zformování zrcadla do tzv. siamského kříže. Siamské znaky nejsou přesně ohraničené a plynule přecházejí do světlejší základní barvy. U siamského žlutého zbarvení je duhovka očí světle hnědá, zatímco u siamského modrého zbarvení je duhovka očí šedomodrá. Zornice je vždy karmínová s výrazným světlým odleskem. Barva drápů je u obou rázů rohovitá; tmavě rohovité drápy jsou předností.

Pozice 6. – Barva podsady

Podsada má v celém svém rozsahu až ke kůži ucelenou barvu o světlejší intenzitě než barva krycí srsti. Bílá podsada není vadou.

Pozice 7. – Péče, zdraví, kondice

Viz Všeobecná část.

Přípustné vady

Pozice 1.

Viz stupnice hmotnosti.

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: mírné odchylky od předepsaného typu těla a hlavy, slabší zavalitost, slabší (tenčí) končetiny, slabší struktura uší, mírné odchylky od stanovené délky uší.

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: řidší srst, méně pružná srst, měkké a méně výrazné pesíky, hrubší srst, menší odchylky od stanovené délky srsti.

Pozice 5.

Nestejněměrná barva krycí srsti, celkově tmavší vzhled, méně výrazné siamské znaky (vyjma siamského pruhu), velká nosní maska zatlačující světlé zrcadlo a skráňové skvrny, mírně skvrnitá (neucelená) barva krycí srsti, mírná rez, mírný melír, náznaky bočních kamzičích znaků, ojedinělé bílé chlupy, menší odstínové odchylky od stanovené barvy očí a drápů, méně výrazná karmínová barva v zornici.

Pozice 6.

Mírně zónovitě odsazená podsada, sklon k celkově tmavší podsadě.

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.

Nepřípustné vady

Pozice 1.

Hmotnost nižší než 2,00 kg anebo vyšší než 3,25 kg (**výluka**).

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: výrazně dlouhé a úzké tělo, uši kratší než 8,0 cm, uši delší než 12,0 cm, výrazně úzká a špičatá hlava (**vždy výluka**).

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: srst téměř bez podsady nebo téměř bez pesíků, výrazné odchylky od stanovené délky srsti (**vždy výluka**).

Pozice 5.

U obou barevných rázů:

Silné promíšení znaků bílými chlupy, bílá skupina chlupů, bílá spodina pírků, chybějící siamský znak (vyjma siamského pruhu a skráňových skvrn), silná skvrnitost s naprosto nestejně rozloženou krycí barvou, silný melír, zcela výrazné kamzičí pruhy na bocích připomínající barvu sallandera, bílý dráp, jiná barva očí (**vždy výluka**). Zcela nevýrazná karmínová barva v zornici – tmavý nevýstavní homozygot, silná rez (**vždy neklasifikován**).

Navíc pro siamský žlutý ráz:

Namodralé siamské znaky (**výluka**).

Navíc pro siamský modrý ráz:

Nažloutlé či nahnědlé siamské znaky (**výluka**).

Pozice 6.

Výrazně zónovitě odsazená podsada, výrazně našedlá či namodralá podsada, zřetelně vyvinutá mezibarva, podsada výrazně tmavší, než je barva krycí srsti (**vždy výluka**).

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.





64. RUSKÝ (R)



Ruský



Russen



Rosyjski



Himalayan



Russe

Vznik, historie a rozšíření plemene

Ruský patří k nejstarším plemenům domácího králíka. Za více než 150letou historii jeho existence je známa řada názvů (např. himalájský, africký, čínský, egyptský apod.). Vznik ani přesná lokalita není známa, ale předci R se vyskytovali již dříve než v polovině 19. století v Evropě i Asii. Zásadní pozornost ruskému králíkovi věnovali angličtí šlechtitelé, ve svých spisech jej zmiňuje i Charles Darwin. Právě v Anglii vznikli ve 30. letech minulého století i ruští v modrém rázu a krátce poté i ruští havanovití. U nás se chová od roku 1875 a jeho chov byl v minulosti velmi populární. V současné době jde v ČR o tradičně chované malé plemeno, zejména v původní černé barvě kresby.

Uznávané barevné rázy

V rámci barvy kresby jsou uznány rázy: **černý** (R č), **modrý** (R m) a **havanovitý** (R hav).

Bodovací stupnice

Pozice	Body
1. Hmotnost	10
2. Tvar	20
3. Typ	20
4. Srst	15
5. Kresba, barva kresby a drápů	20
6. Barva bílého základu, podsady a očí	10
7. Péče, zdraví, kondice	5
Celkem	100

Pozice 1. – Hmotnost

Hmotnost mláďat

měsíc	1.	2.	3.	4.	5.	6.
kg	0,4	0,8	1,2	1,6	2,0	2,3

Hmotnost dospělých králíků

2,00 – 2,14 kg	2,15 – 2,29 kg	2,30 – 3,00 kg
8 bodů	9 bodů	10 bodů

Pozice 2. – Tvar

Viz Všeobecná část.

Pozice 3. – Typ

Tělo je mírně zavalité, válcovité, s přiměřeně širokou hrudní i pánevní partií. Postoj je polovysoký, na poněkud jemnějších, vzpřímených, zešíroka postavených hrudních končetinách. Hlava je široká zejména v čele. Hlava králíků má jemnější stavbu. Krk je mírně znatelný. Uši jsou jemnější struktury, se silným základem, u sebe nesené, dobře osrstěné, lžičkovitě otevřené, na koncích zaoblené, s délkou 9,0 – 10,0 cm.

Pozice 4. – Srst

Srst je hustá v podsadě, se stejnoměrnými výraznými pesíky. Délka krycí srsti je přibližně 2 cm.

Pozice 5. – Kresba, barva kresby a drápů

Ruské zbarvení je typem akromelanismu, kde jsou koncové části těla intenzivněji zbarveny s tím, že zbytek těla je čistě bílý.

Mezi tzv. **ruské kresebné znaky** náleží tmavé zbarvení uší, nosní masky, píčka a spodních částí končetin. Kresba uší je ostře ohraničená u kořenů uší. Nosní maska kryje nosní krajinu a má mít pravidelný, podlouhle oválný tvar. Po stranách je ohraničena horní čelistí a do výšky spodním okrajem očí. Dole může lehce zasahovat na spodní pysk. Pírko je celé

zbarvené. Končetiny jsou zbarveny k loketnímu, resp. patnímu kloubu. Všechny ruské znaky jsou syté barvy, kontrastní a ostře a rovně ohraničené vůči základové bílé barvě. Jsou uznány tři barevné rázy plemene – ruský černý (R č), ruský modrý (R m) a ruský havanovitý (R hav). Drápy jsou rohovitě.

Pozice 6. – Barva bílého základu, podsady a očí

Základová barva je čistě bílá bez jinobarevného nádechu. Barva duhovky očí je růžová, barva zornice je karmínově červená. Podsada je čistě bílá.

Pozice 7. – Péče, zdraví, kondice

Viz Všeobecná část.

Přípustné vady

Pozice 1.

Viz stupnice hmotnosti.

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: mírné odchylky od předepsaného typu těla a hlavy, slabší zavalitost, slabší (tenčí) končetiny, slabší struktura uší, mírné odchylky od stanovené délky uší.

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: řidší srst, méně pružná srst, měkké a méně výrazné pesíky, hrubší srst, menší odchylky od stanovené délky srsti.

Pozice 5.

Méně ostré ohraničení kresby, vyšší anebo širší maska, světlejší barva kresby, výše zasahující barva kresby na končetinách, ojedinělé našedlé či bílé chlupy v kresbě, mírný melír v barvě kresby, mírná rez v barvě kresby, nahnědlá barva kresby (výjma R hav), menší odstínové odchylky od stanovené barvy drápů (zejména světlejší drápy).

Pozice 6.

Náznak očních kroužků, malá skvrna v krčním zářezu či pod krkem, malé skvrny na mléčných bradavkách a u pohlaví, menší odstínové odchylky od stanovené barvy podsady a očí.

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.

Nepřípustné vady

Pozice 1.

Hmotnost nižší než 2,00 kg anebo vyšší než 3,00 kg (**výluka**).

Pozice 2.

Viz Všeobecná část.

Pozice 3.

Viz Všeobecná část a dále: výrazně dlouhé a úzké tělo, uši kratší než 8,0 cm, uši delší než 11,0 cm, výrazně úzká a špičatá hlava (**vždy výluka**).

Pozice 4.

Viz Všeobecná část a dále: srst téměř bez podsady nebo téměř bez pesíků, výrazné odchylky od stanovené délky srsti (**vždy výluka**).

Pozice 5.

Zcela nevýrazná kresba anebo některý kresebný znak, maska zasahující na celý spodní pysk, maska vystupující nad oči, bílá skupina chlupů v kresbě, výrazné odchylky od předepsané barvy kresby, bílý dráp (**vždy výluka**).

Pozice 6.

Jiná barva očí, nežádoucí barevná skvrna v bílém základu s výjimkou přípustných vad (**vždy výluka**). 2 a více skvrn v krčním zářezu či pod krkem, výrazné a úplné oční kroužky (**vždy neklasifikován**).

Pozice 7.

Viz Všeobecná část.

